

LESNÍK 11 2003

ČASOPIS Š.P. LESY SLOVENSKEJ REPUBLIKY BANSKÁ BYSTRICA, NOVEMBER 2003

**Nový obchodný
riaditeľ LSR**

**Aktuálne
o transformácii**

**Prvý riaditeľ
štátnych lesov**

**Na správnej
strane osudu**

**Harvester
na Beňuši**

**Bonitácia
koní**

Konferencia nárokových skupín

Po ukončení analytickej fázy transformácie stojí pred manažmentom štátneho podniku Lesy SR úloha formulovať víziu a stratégiu transformačného projektu. Aby bolo možné získať relevantné informácie pre kľúčové rozhodnutia, uskutočnila sa v dňoch **28. – 30. 10. 2003** v hoteli Partizán na Táloch **Konferencia nárokových skupín**.

Manažment podniku v spolupráci s konzultantmi z Rakúskych spolkových lesov (OBf) sa rozhodol osloviť všetky skupiny obyvateľstva, ktoré vzťahujú isté nároky voči Lesom SR. Bolo definovaných desať nárokových skupín (samospráva, akademická obec, kľúčoví zákazníci, turisti, poľovníci, ekológovia, dodávatelia služieb, odborári, atď.) a oslovení ich poprední predstavitelia. Cieľom bolo získať reprezentačnú vzorku predstaviteľov nárokových skupín v počte 30. Presne tento počet si totiž vyžaduje systém priekopníka manažérskej kybernetiky prof. Stafforda Beera známy ako Tímová syntegrita, ktorý používa kybernetiku na formovanie mienky v organizáciách. Konferencia nárokových skupín prebiehala striktne podľa princípov

tímovej syntegety.

Na úvod každý z tridsiatich účastníkov formuloval elementárne problémy, týkajúce sa transformácie (tzv. brainwriting) – výsledkom bol zoznam problémov, napísaných na kartičky, ktoré asistenti umiestnili na stenu – výsledok účastníci konferencie s troškou irónie pomenovali „múr nárekov“.

Formulácia elementárnych problémov transformácie pomohla každému účastníkovi konferencie definovať svoju kľúčovú tému vo vzťahu k téme konferencie „Čo je dôležité urobiť, aby transformácia LSR bola úspešná?“ Tieto témy potom účastníci ponúkali v rámci „trhu nápadov“. Všetci účastníci konferencie svojim podpisom pod jednotlivé témy priradzovali istý stupeň relevantnosti tej – ktorej téme. Do ďalšieho kola „postúpili“ tie, ktoré získali aspoň šesť podpisov (bolo ich 18). Z tohto počtu po vylúčení menej podstatných tém účastníci konferencie vybrali dvanásť, ktoré sa stali témami pre dvanásť pracovných skupín. Zloženie pracovných skupín bolo koncipované na základe priradovania stupňa dôležitosti z pohľadu každého z účastníkov konferencie. Potom, ako

si každý do svojej tabuľky tém priradil body podľa individuálnych priorit, počítačový softvér zaradil účastníka konferencie do troch pracovných skupín ako diskutujúceho a do troch pracovných skupín ako oponenta.

Takto vytvorené skupiny v druhý a tretí deň konferencie rokovali o zvolených témach, pričom pevne stanovený časový harmonogram a rokovací systém umožnil formulovať odporúčania, ktoré budú dôležitou súčasťou formulovania vízie a stratégie transformačného projektu štátneho podniku Lesy SR.

Tlačová konferencia, konaná v tretí deň konferencie nárokových skupín za hojnej účasti printových i elektronických médií bola dôkazom toho, že manažment podniku si stanovil transparentnosť ako prioritu, čo potvrdil vo svojom vystúpení okrem iných aj Ing. Peter Lispuch, generálny riaditeľ zvolenskej Bučiny a Ing. Juraj Lukáč z lesoochranského združenia Vlk. Účastníci konferencie vysoko vyzdvihovali fakt, že Lesy SR pristupujú k transformácii so zámerom rešpektovať potreby nárokových skupín.

Text a foto: Mgr. Peter Gogola

EDITORIAL

Prihovor výkonného redaktora

Vážení čitatelia!

Novembrové vydanie nášho podnikového časopisu Lesník Vás možno prekvapí. Vzhľad Lesníka je trochu iný a budeme ho ešte meniť. Proces transformácie nášho podniku je nezvratný a my, redakčná rada časopisu, sme ho pochopili ako výzvu. Je našou snahou pretransformovať časopis Lesník do podoby, ktorá bude obsahom i formou príťažlivá pre Vás, čitateľov. Máme jasný cieľ a konkrétnu predstavu. Veríme, že táto zmena sa stretne s pozitívnym ohlasom. Uvítame Vaše reakcie – nech už budú akékoľvek – a taktiež uvítame záujem o spoluprácu. Napíšte nám svoje myšlienky, postrehy a skúsenosti, podelte sa s nami o názory. Nadalej sa na stránkach Lesníka budete stretávať s už známymi rubrikami – Aktuálne o transformácii, Ľudia a lesy, Médiá o nás. Chceme byť všade tam, kde sa v podniku niečo deje a informovať o tom. Chceme dať priestor k diskusi v pripravovanej rubrike Hyde park, uvítame informácie o stretnutiach a spoločných aktivitách dôchodcov – lesníkov. Dúfame, že Lesník sa stane Vaším obľúbeným čítaním. Za celú redakčnú radu Vás ubezpečujem, že do toho vložíme všetok um a sily.

OBSAH

Aktuálne o transformácii:	
Konferencie nárokových skupín	2
Editorial:	
Prihovor výkonného redaktora	3
Predstavujeme nového obchodného riaditeľa	4
První ředitel státních lesů a statků v Banské Bystrici	4
Harvester na Beňuši	6
Informácie o projektových témach	7
Ľudia a lesy: Na správnej strane osudu	8
Bonitácia Norika muránskeho typu	12
Médiá o nás	14
Súťaž o firemný slogan lesov	14
Národný program ochrany starších ľudí	15
Jubilanti medzi nami	15
Všetko je na webe	16

LESNÍK, časopis štátneho podniku **Lesy Slovenskej republiky Banská Bystrica**

Redakčná rada: Ing. Ivana Špiláková, *predsedkyňa*,
Ing. Ján Kovalčík, CSc., Ing. Ján Mičovský, CSc., Ing. Jozef Híkl
František Suchanovský, Ružena Vaňousová,

Náklad: 1000 výtlačkov

Foto 1 strana obálky: Ing. Jozef Híkl

Adresa redakcie: Námestie SNP č.8, 975 66 Banská Bystrica

Tel.: 048/434 42 07, Fax: 048/412 59 04;

Výkonný redaktor: **Mgr. Peter Gogola**,

www.lesy.sk; e-mail: gogola@lesy.sk

Grafická úprava a tlač: Ústav pre výchovu a vzdelávanie
pracovníkov lesného a vodného hospodárstva vo Zvolene,
Sokolská 19, 960 50 Zvolen

Predstavujeme nového obchodného riaditeľa

Dňa 18. novembra 2003 generálny riaditeľ Lesov SR Ing. Karol Vinš uviedol do funkcie obchodného riaditeľa podniku Ing. Dávida Németha. Generálny riaditeľ v príhovore zdôraznil, že hlavné kritérium pri obsadení tohto postu bol vysoký morálny kredit a jazyková vybavenosť. Aj týmto krokom vedenie podniku sleduje likvidáciu čierneho obchodu s drevom, ktorý na škodu väčšiny z nás na Slovensku stále pretrváva. Ing. Vinš vyjadril presvedčenie, že tak, ako sa podarilo odstrániť masívnu korupciu v bankách pri poskytovaní úverov po ich privatizácii, tak sa stane aj po transformácii nášho podniku na štátnu akciovú spoločnosť. Novému riaditeľovi, ktorý stručne poďakoval za dôveru, poprial pevné nervy, vytrvalosť a pracovné úspechy.

(mi)

Ing. Dávid Németh (28) vyštudoval fakultu podnikového manažmentu na ekonomickej univerzite v Bratislave. V roku 1996 absolvoval zahraničný študijný pobyt na viedenskej Wirtschaftsuniversität so zameraním na marketing management a zahraničný obchod. V rokoch 1998 až 2001 absolvoval postgraduálne štúdium na City University Bratislava, ktoré ukončil získaním Profesionálneho diplomu MBA.

Svoju profesnú kariéru začal v roku 1998 v spoločnosti Sloznaft, a.s. ako analytik, kde sa podieľal na reštrukturalizácii materskej aj dcérskych spoločností po vstupe strategického investora. Od roku 2001 pôsobil ako konzultant a projektový manažér v oblasti ekonomického poradenstva, zavádzania systémov procesného riadenia, reengineeringu a reštrukturalizácie pre spoločnosti privátneho aj verejného sektora. V roku 2003 bol poradcom generálneho riaditeľa Slovenskej elektrizačnej prenosovej sústavy.

Dňa 15.11.2003 bol menovaný do pozície obchodného riaditeľa Lesov SR. Hovorí anglicky a nemecky a k jeho záľubám patria predovšetkým zimné športy, populárna hudba a výpočtová technika. V živote sa riadi krédom Čapka: „Nie je nič, čo by si nezaslúžilo záujem a pohľad.“

První ředitel státních lesů a statků v Banské Bystrici

O působení prof. Opletala na Bukovině a na Slovensku

Z příspěvku J. Junka na konferenci na ŠLP ve Křtinách ke 140. výročí narození a 50 let od úmrtí prof. Josefa Opletala

Se jménem profesora Opletala jsem se setkal před více než dvaceti lety, kdy jsem na Vysočině pátral po dokumentech o lesních železnicích v okolí Žďáru nad Sázavou. Ve státním archivu mně předložili mimo jiné i plán polomové lesní dráhy z Borků na Cikháj ze třicátých let dvacátého století. Jako autor tam byl podepsán prof. Ing. Josef Opletal z brněnské lesnické fakulty. Perfektní zpracování a vysoká odborná úroveň předložených materiálů mě zaujaly natolik, že jsem se chtěl o tomto člověku dozvědět co nejvíc. Profesor Dejmál mne nakontakoval na tehdy docenta Kantora, který mně zprostředkoval setkání s pravnučkem prof. Opletala MUDr. Ivo Bočkem ze Šumperka. Ten mně poskytl profesorovu knihu o lesním dopravnictví a fotografie z jeho působení na Bukovině a na Slovensku, ze kterých jsem po

mnoho let čerpal při dokumentování historie a vývoje lesního dopravnictví na mnoha výstavách i v knize, kterou jsem na tato témata napsal a která vyšla pod názvem Vůňa dymu a ihličia v roce 2002 ve Zvolenu.

Po přečtení profesorových Pamětí, které dokončil v roce 1951, v roce mého narození, jsem hluboce litoval, že jsem se nemohl s tímto člověkem setkat. I přesto se stal mým lesnickým i lidským vzorem.

Po tři čtvrtě roce lesnické praxe na panství knížete Jana Lichtensteina v Ratajích nad Sázavou dostal Ing. Opletal v únoru roku 1887 dekret, který změnil

jeho další život. Na základě něj nastoupil 5. března 1887 jako lesní kandidát na ředitelství řecko-orientálního náboženského fondu v Černovicích na Bukovině. Pro informaci – Bukovina byla nejvýchodnější zemí monarchie, po roce 1918 připadla její severní část s městem Černovice Ukrajině, jižní, lesnatější část Rumunsku.

Bukovinský řecko-orientální náboženský fond byl zřízen císařem Josefem II. Sloučením mnoha církevních statků v jeden celek. Regulativem z roku 1786 bylo nařízeno, že správa statků a používání výnosů pro duchovenstvo a školy

děje se jménem císaře, statky jsou tedy spravovány státem, výnosy neplynou však do státní pokladny, nýbrž jsou věnovány církevním účelům.

V době jeho příchodu na Bukovinu měly statky rozlohu 266 000 ha, z čehož připadalo na lesy 250 000 ha. Lesy tvořily tři hlavní skupiny: lesy rovinných hustěji obydlených krajů do nadmořské výšky do 500 m n. m., lesy spodní horské skupiny do 1000 m a lesy horní horské skupiny do výšky 1 500 m n. m. Na Opletalův dotaz na bukovinské lesy lesní rada Pitschak odpověděl slovy: „Pane, kdybych Vám daroval někde v údolí Sucha nebo Moldavice kus lesa se závazkem, že les musíte vykácet, dřevo zpracovat, odvézt a prodat, udělal byste mi kriminální proces, abyste se toho daru zbavil.“ V těchto trochu humorných slovech byla však hluboká pravda. Cena dřeva v horských lesích byla tehdy negativní, tedy výroba a doprava by vyžadovala vyššího nákladu, než byla prodejní cena dříví.

Po prvních čtyřech měsících, kdy se Ing. Opletal zapracovával do zřizovací služby, vyjel se skupinou kolegů a s figuranty do lesů. Z Černovic přes Sučeavu do Watramoldavice. Taxační služba byl Opletalův první krok do lesnické práce. První jeho úlohou bylo zaměření a osádování asi 40 km dlouhého hřebenu mezi údolními řek Horní Moldavice a Moldavy. V liduprázdných končinách, vzdálených až pět hodin od první obce, přežíval v lesních kolibách, což mělo pro něj nejvyšší půvab. Po absolvování lesotechnické zkoušky, kterou složil v roce 1889, se dal věnovat taxačním pracím až do okamžiku, kdy se stal samostatným referentem a přednostou oddělení pro lesní doopravnickví. Vypracoval investiční program pro výstavbu dopravní sítě. V tomto jej podporoval ředitel vrchní lesní rada Krutter i jeho nástupce dvorní rada Ullmann. Podle programu bylo do roku 1910 zřízeno na Bukovině pod Opletalovým vedením na 230 km lesních drah, 510 km lesních silnic, 660 km tažných cest, 3 100 km lesních chodníků a impregnační stanice, telefon a podobně. Všechny tyto investice představovaly částku 10 milionů zlatých korun. Provedené dílo dostačovalo k tomu, aby byl mrtvý kolos, za který se mohly do roku 1888 bukovinské lesy považovat, probuzen k životu. Technickou a ekonomickou stránku

provedení těchto dopravních investic Ing. Opletal popsal v publikacích Forstliche Bauinvestitionen im Bereiche der k. k. Direktion der G"uter des bukowiner griechischorientalischen Religionsfondes in Czernowitz (Za sepsání této knihy byly Ing. Opletalovi uděleny: Rytířský řád císaře Františka Josefa a řád „Hvězda Rumunská“), Forstliche Bringungsinvestitionen auf den G"utern des bukow. gr. or. Religionsfondes, 1908, a Das forstliche Transportwesen im Dienstbereich der k. k. Direktion

Der G"uter des bukowiner griechisch-orientalischen Regionsfondes in Czernowitz, 1913. Pro upřesnění – třetí vyznamenání, které Ing. Opletal za svoji práci na Bukovině dostal, byl Řád Sv. Sávy.

Při provádění dopravních staveb nepostupoval šablonovitě, ale každá stavba byla přizpůsobena svému účelu, její provedení bylo přizpůsobeno potřebám lesního hospodářství. Vlivem umožněné dopravy dříví ve všech částech lesů tam pronikala hospodářská činnost. Opletalovou zásadou však bylo, že není nejlepším lesním správcem ten, kdo odvede vysoké výnosy, ale ten, kdo z výnosu dovede zachytit přiměřenou část pro zvelebování lesa. Správa statku věnovala větší a větší obnosy na kultury a porostní péči. Malé plochy po těžbě usnadňovaly přirozenou obnovu a příznivé zastoupení dřevin, především jedle.

Ing. Opletal se však přes úspěchy ve stavební činnosti stále více cítil být lesníkem. Proto přijal v roce 1904 místo lesního správce lesohospodářského okresu Franztal. Po třech letech byl povolán opět na ředitelství, kde byl ve 42 letech v hodnosti lesního rady jmenován inspekčním úředníkem zpočátku menšího inspekčního okresu sestávajícího z lesů spodního rovinného pásma a od roku 1910 v největším inspekčním okrese

ředitelství, formovaném z karpatských pralesů. Setrval tam až do roku 1918.

Jeho inspekční okres o rozloze 63 500 ha s ročním etátem 308 000 m³, rozprostíral se v údolí Suché, kde byly tři lesohospodářské okresy: Frassin, Stulpikany a Ostra a v údolí řeky Moldavice s okresy Wama, Vatramoldavica a Rudolfsh"utte. Ve Frassinu vybudoval průmyslové dřevařské středisko a zaústil do něj lesní dráhu. Jako inspekční úředník se podle svých zásad dokonale seznámil s lidmi a lesním prostředím a problémy řešil na místě, v lese, bez dlouhého psaní. Stával se spíše rádcem než inspektorem. Již na Bukovině byl předmětem jeho péče a záliby lesní estetika, které si všímal již v době budování dopravních tras. Vysazoval aleje a estetické palouky, upravoval horské bystřiny. Ve všech těchto svých aktivitách potom pokračoval jak na Slovensku, tak v lesích školního lesního podniku Masarykův les.

V polovině dubna roku 1919 obdržel dvorní rada Ing. Josef Opletal v Černovicích jmenovací dekret na místo ředitele hlavního lesního úřadu státních lesů a statků v Banské Bystrici. Jak ve svých pamětech píše, byl to jeden z nejvýznamnějších okamžiků jeho života. Tím končilo jeho 32leté působení na Bukovině, kam přišel jako mladík, započal svoji služební lesnickou dráhu jako lesní kandidát s denním platem jednoho zlatého, stal se postupně lesním elémem, asistentem, správcem lesů a statků, lesmistrem, lesním radou, vrchním lesním radou a odcházel jako dvorní rada, v nejvyšší hodnosti, které mohl lesník dosáhnout v rakouské státní lesní službě.

Na Bukovině Opletal založil rodinu a vykonal kus práce. Svoji činnost započal v neschůdných, hospodářsky mrtvých pralesích a opouštěl je, když v nich proudil čilý hospodářský ruch.

Nelákala jej služba v alpských státních lesích ani místo státního tajemníka pro veřejné práce, které mu nabídla rumunská vláda. Po pětiletém válečném období, kdy konstruktivní lesnická práce na Bukovině nebyla možná, těšil se na nové působení v Banské Bystrici.

Budova ředitelství stála na náměstí. Je to vlastně palác s podchodem k divadlu a ke Hronu. Byla postavena krátce před první světovou válkou a dosud slouží různým podobám

(pokračovanie na strane 13)

Stavba staničky Stáje na polomovej trati na Vysočine, v polesí Cikháj

Foto: archív Jiří Junek

Harvester na Beňuši

Slovenské lesníctvo je právom hrdé na svoju stáročnú tradíciu a výsledky hospodárenia. Avšak uplatňovanie špičkových moderných technológií je – priznajme si to otvorene – našou achilovou pätou. Príčiny sú rôzne – finančná náročnosť investícií, príslowenčný konzervativizmus, ale napríklad i fakt, že technika vyvinutá a vyrobená pre potreby lesného hospodárstva napr. škandinávskych krajín je v našich podmienkach ťažšie upotrebitelná. Takže: ako ďalej?

V utorok 21. októbra 2003 sa v lokalite Leňušská dolina a Kyslá pri Braväcove uskutočnila ukážka harvesterovej techniky. Pracovníci beňušského závodu pripravili pre topmanažment podniku a výrobnotechnických námestníkov a ťažbárov z dvanástich odštepňových závodov jedinečnú príležitosť vidieť špičkovú švédsku lesnú techniku v akcii. Pozvanie neodmietli ani pracovníci Lesníckej sekcie MP SR a akademická obec, konkrétne prof. Ing. Tibor Lukáč, PhD. ktorý ukážky dopĺňal erudovanými komentármi.

Harvester a vyvážacia súprava (tzv. forwarder), ktoré pracovali v lesnom poraste na OZ Beňuš, sú majetkom českej firmy LESS, a.s. Predstavitelia firmy, Ing. Jan Václavík a Ing. Libor Strakoš, poskytli cenné informácie o zavádzaní tejto techniky do praxe v Čechách.

Asi 50 účastníkov podujatia si

najprv prezrelo lesný porast, v ktorom bola harvesterom uskutočnená prebierka a „gelby“, ktoré vyvážacia súprava úhladne uložila vedľa cesty, precízne roztriedené na štyri sortimenty. Sprievodcom bol Ing. Július Piliar z OZ Beňuš, ktorý poskytol prítomným presné čísla o ťažbe. Ekonomickú bilanciu poskytla vedúca odbytu OZ Beňuš Magdaléna Maculová. Skutočnosť, že harvester dokáže naraz manipulovať až osem sortimentov iste kde – koho z prítomných prekvapila. Taktiež hodinový (2,5 m³) a ročný (50 000m³) výkon harvesteru bol zaujímavou informáciou.

Skutočnou lahôdkou bolo pozorovanie harvesteru a forwardera pri práci. Forwarder VALMET 840.1/8 je štvornápravový „valibuk“ s úctyhodnou nosnosťou 11 ton. Je vybavený hydraulickým žeriavom s dosahom okolo 8 m a jeho svahová dostupnosť je 40%.

Harvester VALMET 911/6 je univerzálny jednoúchopový harvester na prebierky do 50 rokov. Spracováva kmene do hmotnosti 0,8 a jeho hlavica je schopná stínať, odvetvovať a skracovať. Kabína a hydraulický žeriav majú rozsah otáčania 315 stupňov. Počítač si „pamätá“ presné parametre posledných 50 spracovaných kmeňov a podľa potreby vytlačí bilanciu pracovnej smeny. Stroj má výkonný 6 – valcový motor, ktorý pracuje pri 1 400 otáčkach za minútu

a poháňa dva hydrogenerátory. Pneumatiky sú naplnené kvapalinou. Silné halogénové svetlá nad kabinou operátora umožňujú pracovať i za zníženej viditeľnosti i v noci a dávajú stroju na diaľku takmer futuristický vzhľad.

Operátorom harvesteru bol Ing. Kotek, absolvent Zemědělskej univerzity v Brne. Umožnil záujemcom vstup do kabíny (mimo chodcom, veľmi pohodlnej – je v nej klimatizácia, audiosystém, počítač, pneumaticky odpružená a elektricky vyhrievaná sedačka) a prezradil, že stroje majú aj svoje mená, forwarder je TUULIKKY a harvester NYRIKKY – sú to starofínske dievčenské mená. Jedna sporo odetá deva bola vyobrazená aj na kapote harvesteru – aby sa operátor nemusel pozeráť len na zarastených lesníkov...

Po pracovnom obede sa v jedálni riaditeľstva OZ Beňuš uskutočnil krátky seminár o perspektívach uplatnenia harvesterovej technológie v našich podmienkach.

Pre špecialistov z ďalších odštepňových závodov sa podobná ukážka uskutočnila na OZ Kriváň 4. novembra 2003.

Pilotný projekt nasadenia harvesteru bude vyhodnotený do konca novembra a na základe toho bude naplánované rozsiahlejšie využitie harvesterových technológií v podmienkach LSR.

Text a foto: **Mgr. Peter Gogola**

Harvester Valmet 911

Operator Harvesteru

Informácie o projektových témach

Akademická obec

Projektový tím analyzujúci požiadavky a predstavy akademicko-lesníckej obce o smerovaní LSR š.p. po transformácii pracoval v zložení:

Vedúci projektového tímu: **Ing. Jozef Híkl**
Členovia projektového tímu: **Ing. Miroslav Engler, Ing. Michal Židek**

Nárokujú skupinu tvoria zástupcovia akademicko-lesníckej obce, ktorej predmetom je vedecko-výskumná a vzdelávacia činnosť zameraná na procesy lesníctva. Lesnícky stav zastupuje profesná organizácia zriadená zákonom. Na základe tohto kritéria boli vybrané nasledujúce subjekty: Štyri fakulty TU Zvolen, Ústav ekológie lesa SAV Zvolen, Slovenská lesnícka komora.

Oslovené lesnícke inštitúcie prejavili rôzny záujem o transformačný proces štátneho podniku na akciovú spoločnosť. Lesníckym inštitúciám nie je ľahostajný ďalší osud Lesov SR, ktoré predstavujú najväčšie prírodné bohatstvo Slovenska. Na jednej strane bol vyslovený súhlas s potrebou transformácie, no na druhej strane upozorňujú aj na možné riziká transformačného procesu, ktoré podľa nich spočívajú hlavne v možnej privatizácii štátnych lesov a tiež v nedodržaní základných princípov trvaloudržateľného obhospodarovania a rozvoja lesa. Obavy sú tiež zo zmeny charakteru hospodárenia, narušenia ekologickej stability a biodiverzity, z obhospodarovania lesov v národných parkoch, ktoré prioritne plnia ekologické a environmentálne funkcie lesov.

Obdobne aj ich predstavy o cieľoch a úlohách podniku po transformácii vychádzajú z celospoločenského postavenia štátneho podniku, ktorý by mal i naďalej ostať vedúcou lesníckou organizáciou na Slovensku, hlavne z pohľadu trvale udržateľného obhospodarovania lesov a ich ďalšieho rozvoja. Lesnícke inštitúcie očakávajú, že sa tým zefektívni spracovanie zvereného štátneho majetku, ochrana a zvelaďovanie lesov pri plnení celospoločenských funkcií. Lesy SR by mali plniť úlohu garanta využitia drevnej hmoty subjektami na Slovensku v prospech dynamického rozvoja drevospracujúceho priemyslu a napomáhali k postupnému vytváraniu lesnícko-drevárskeho komplexu.

Možnosti vzájomnej spolupráce vidia pri vypracovaní koncepcie základných princípov rozvoja lesného hospodárstva, pri riešení problémov zhoršovania zdravot-

ného stavu lesných porastov, a pri zdokonaľovaní environmentálne prijateľného boja so škodcami lesných drevín.

- zvyšovanie početnosti zveri z dôvodu nárastu škôd na lese,
- prispôsobenie hospodárenia v lese potrebám poľovníctva z dôvodu zvyšovania nákladov a sezónnosti prác,
- pozorovanie a fotografovanie zveri z dôvodu neorganizovaného a rušivého pohybu týchto osôb v revíroch,
- nevymáhanie škôd zverou z dôvodu ich nárastu a nedostatočnej úhrady.

Súčasná verejná mienka o poľovníkoch a prezentácia v médiách je vyrovnaná pozitívna aj negatívna. SPZ organizoval petíciu a mediálnu kampaň poľovníkov na zachovanie doterajších princípov poľovníctva. Organizácie ochrany prírody formujú verejnú mienku proti poľovníkom a presadzujú politiku obmedzovania poľovníctva prostredníctvom rozširovania územnej a druhej ochrany živočíchov.

Poľovníci

Požiadavky nárokovej skupiny Poľovníkov analyzoval projektový tím v zložení:

Vedúci projektového tímu: **Ing. Marcel Lehocký**
Členovia projektového tímu: **Ing. Zoltán Hlavaj, Ing. Dušan Krajniak, Ing. Peter Kuric, Ing. Milan Nemšák, Ing. Jozef Nikodem, Ing. Alojz Psočka, Ing. Jozef Zimmermann**

Pri analýze nárokovej skupiny „Poľovníci“, ktorú tvorí 60 tis. domácich poľovníkov, z ktorých je 54 tis. organizovaných v Slovenskom poľovníckom zväze, sa identifikovalo 12 požiadaviek, z ktorých sú najdôležitejšie:

- prenájom poľovních pozemkov a revírov,
- vysoká početnosť zveri,
- zachovanie prírodného a estetického charakteru prostredia (krajiny),
- možnosť lovu vzácných druhov zveri (medveď, vlk, rys, divá mačka, hlucháň a tetov),
- nevymáhanie škôd zverou.

Negatívne vzťahy poľovníkov sú k týmto nárokovým skupinám:

- ekológia a mimovládne organizácie,
- turisti,
- využívanie sekundárnych produktov lesa.

Rozpor záujmov a ekonomicky nevhodný vzťah Lesov SR v súčasnosti je pri týchto požiadavkách poľovníkov:

- prenájom poľovních pozemkov a revírov z dôvodu nízkeho a regulovaného nájomného,

Lesnícko politické rámce

Analýzu priestoru pre lesnícku politiku v rámci SR a medzinárodné lesnícko-politické záväzky SR vykonal lesnícky výskumný ústav Zvolen. Špecifikáciu lesnícko-politických záujmov š.p. LSR z nich odvodil projektový tím v zložení:

Vedúci projektového tímu: **Ing. Ján Beňa**
Členovia projektového tímu: **Ing. Ján Farkaš, Ing. Jozef Herud**

Štátna lesnícka politika Slovenskej republiky je základným strategickým a mocenským nástrojom štátu, pomocou ktorého usmerňuje vývoj lesného hospodárstva na Slovensku. Akceptuje medzinárodné lesnícko-politické záväzky a spoločnú lesnícku stratégiu EÚ a zároveň zohľadňuje národné špecifiká lesného hospodárstva. Je orientovaná do

(pokračovanie na strane 10)

L'UDIA A LESY

Pred 80 rokmi padla najtragickejšia lavína na našom území Na správnej strane osudu

V ten deň panovalo počasie, keď aj psy majú nárok ostať doma. Víchrica už niekoľko dní vymetala snehom hrebene a vytvárala na nich neobvykle mohutné previsy. Snehu bolo tej zimy všade veľa. Vedelo sa, že jeho množstvo už na viacerých miestach prekročilo kritickú hranicu. Aj obyvatelia domcov, ktoré stáli na konci Hornojeleneckej doliny si nebezpečenstvo dobre uvedomovali a na noc odchádzali spávať k nižšie bývajúcim príbuzným. Boli by určite išli aj v ten večer, no víchrica natoľko zosilnela, že už len vyjsť z dverí bola odvaha. A tak ostali. Ved' len dnes...

Ktovie, čo za sudičky stáli Benjamínovi Strmeňovi pri kolíske, no musela to byť dobrá fajta. Slúbili mu, že v osudových chvíľach života ho vždy pridržia na tej správnej strane. A neraz sa tak aj stalo. Prvý krát práve v ten smutno pamätný večer. Keď tlaková vlna lavíny rozmetala o pol desiatej tri drevené domce na kúsky, kolíska štvormesačného Benjamína putovala v tej bielej mase zázračnou trajektóriou. Inak to veru ani nemohlo byť, ved' niektoré z 18 obetí vyhrabali zpod 35 metrov vysokej hory snehu až o niekoľko týždňov, no malý Benjamín v nej pobudol len štyri hodiny. A nadovšetko – živý ! Pomohla mu k tomu drevená lata sprieciaca sa nad zasypanou kolískou i to, že zaplakal v pravej chvíli...

Pán Strmeň, v lavíne, ktorá v 1924 – tom zasykala časť osady Rybô zahynulo aj päť vašich súrodencov. Kto vás to vtedy zpod snehu vlastne zachránil ?

Tak, toto by som aj ja rád vedel ! Hlásili sa k tomu neskôr viacerí, no kto to naozaj bol, to som sa nikdy presne nedozvedel. A asi to tak už aj ostane. Ved' ja som už posledný z tých, ktorí tú lavínu prežili. Môj otec často spomínal, ako v ten večer musel ísť niekoľko krát zatvárať dvere, čo ich víchrica zakaždým roztvorila dokorán. A potom už len pamätal, ako zo snehu vyhrabával mamu a niesol ju na rukách do dediny. Lavína to musela byť obrovská. Snehu po nej ostalo v doline toľko, že v tom roku sa ani cez leto neroztopil a vozy so senom chodili cez snehový tunel.... Kolísku,

v ktorej ma našli a ktorá ma vlastne zachránila mám dodnes odloženú. Je stará 150 rokov.

Akým smerom sa neskôr uberal váš život ?

Na pôvodnom pozemku sme dom už nepostavili. Bolo to naozaj nebezpečné miesto, ved' ota od neho aj pred tým odrádzali, no vtedy každý staval tam, kde mal svoju zem. Od štátu sme dostali nejakú podporu a tak v roku 1927 sme si kúpili tento dom v Jelenci, kde dodnes bývam. Otec bol lesný robotník. Od mlada som chodieval s ním robiť do hory. Denne sme spolu „postavili“ aj 4 metre dreva. Robili sme od siedmej ráno do šiestej večer, v zime do štvrtej. Prerušila to však všetko vojna, kde som zažil kadečo...

Porozprávajte...

V roku 1943 som narukoval k horskému pešiemu pluku, august 1944 ma zastihol vo Zvolene, kde sme prešli k povstalcom. Pri Kráľovej Lehote sa mi prihodilo niečo, čomu dodnes poriadne nerozumiem. Plazil som sa na prieskum, keď ma zbadal Nemeč a namieril na mňa samopal. Ja som ten svoj mal tri metre od tela a bol mi teda koniec. Chlap mal vyše päťdesiat rokov, ja dvadsať. Chvíľku sa na mňa mieril a potom sa otočil a už sa na mňa viac nepozrel. Nevie, čo sa to v ňom vtedy pohlo, vari človek... Pri inej príležitosti sme boli pri prestrelke skrytí s priateľom za kopou hnoja. Ja mu hovorím – ležme tu do večera a potom prebehne do lesa. Nedal si povedať a dostal to priamo do brucha, zomrel mi na rukách.

Stretol som aj tých Američanov pod Veľkým Bokom. Nevedeli sme sa dohovoriť, no ukazujem im, že 2 kilometre za nami sú Nemci, aby tam neostávali a išli za mnou. Neposlúchli ma a vraj ich tam potom pochytili. Po potlačení povstania nás bolo pod Chabencom vyše dvetisíc. Prekízol som domov. Tam som mal tiež na mále. Skryli sme utekajúceho Rusa do perín. Ja som ledva stihol vybehnúť na pôjd a už boli Nemci u nás, že kde je! „No, kdeže by bol, pod perinou...“ hovorí mama a otvorí dvere do izby, kde Rus aj skutočne bol. Nemci vraj len kývli rukou a pobrali sa preč. Keby ho boli našli, už by sme sa tu asi dnes nerozprávali... Potom som sa opäť dal k armáde. Zažil som boje pri Strečne, kde sme dvaja odzbrojili 27 vzdávajúcich sa Maďarov. Hneď ich brali Rusi, kto vie ako skončili... Neskôr, vo Vyškove, som mal opäť veľké šťastie - chcel som sa skryť na latríne, no poslali ma preč, lebo ich tam už bolo plno. Neodišiel som ani 20 metrov, keď mína padla priamo na latrínu. Mňa len škrablo do brady, no z tých tam neprežil nik... V Holešove sme 7. mája 1945 zatlačili Nemcov, ale tí sa strašne bránili, ranilo ma vtedy do nohy a bol koniec. Dostal som aj vojnový kríž a mnoho iných medailí...

Vrátili ste sa po vojne k lesom ?

V roku 1949 som vychodil horársku školu v Jelšave, ako účastník bojov som ju mohol absolvovať za jeden rok. Po jej skončení som nastúpil za technika výroby na závod do Bánoviec, ale ma to stále ťahalo domov. Po štyroch rokoch som sa dostal na lesný zvod do Banskej Bystrice. Tu som robil až do dôchodku, najskôr ako horár v Tureckej, neskôr vedúci poľsia na Motyčkách a napokon ako ťažbový technik na Starých Horách.

Čo vám pripadalo na lesníckej

práci najťažšie ?

Nuž, ľudia. Najmä ak veľa pili, čo bývalo dosť často. Robotníci radi zaplatili horárom pálenku a bývali s tým potom problémy. Musel som byť na nich aj tvrdý, lebo by som prišiel o miesto. Ale nedalo sa vždy len prisne, bolo treba aj kadečo odpúšťať, úlohy boli vysoké a ľudí málo. Napokon, s ľuďmi najviac dosiahnete po dobrom ...

Pán Strmeň, práve včera ste oslávili 80 rokov a zdá sa, že elán vám môže závidieť aj ne jeden oveľa mladší. Azda tajomstvo vašej energie skrývajú trofeje, ktoré sú tu všade okolo nás ?

Celý život som športoval. Behával som za štátne lesy na bežkách i bez nich. Bielu Stopu SNP som vyhral 13 krát a nikdy som nebol horší ako tretí. Mám vyše 300 pohárov a medailí z rôznych podujatí. Raz to možno aj spočítam... Behám pravidelne aj dnes, akurát, že už v kategórii nad 75 rokov. Aj vám poviem, že sa na mňa mnohí hnevajú, keď prídem na preteky, hneď mi vyčítajú - zase ideš vyhrať!? Ale nie vždy vyhrám, niekedy to „prepálím“ a nedôjdem. Ako napríklad na košickom maratóne. Ale to patrí k športu. Behám aj v lete, päťdesiatky, alebo do kopca na Borišov, či na Devínsku Kobylu. Asi niet u nás pretekov, kde by som nebol, za mnohých držím aj traťové rekordy...

No, vy musíte byť z ocele chlap. Aj otec bol taký ako vy ?

Bol. Keď sme spolu kosili nevedel som sa mu nikdy vyrovať. Jediné, čo muselo byť bol špiritus. Keby mu ho mama na pole nedoniesla s obedom, veru by ďalej nerobil. Ale, ak si ho rozrobil za deci - dva, robil ako lev. Dožil 89 rokov, ešte hodinu pred smrťou si halušiek dobre zajedol...

Aká je vaša športová životospráva ?

Najradšej mám mäso, bôčik, halušky už pomenej. Víno si vypijem, ale s mierou. Keď sa s kamarátmi zídeme litrik im zaplatím. Nikdy som sa však neprejedal, teraz mám 64 kilogramov, v živote som nemal pri výške 169cm viac ako 69 kg.

A čo pani manželka, podporuje vás v športe ?

Nikdy mi nebránila. Naopak. Vždy keď prídem z pretekov vyzvedá sa, ako bolo. Ja sa obyčajne zatváram smutne - že nanič. Ale ona už moje žartovanie pozná a hľadá v taške pohár alebo medailu. A väčšinou aj nájde...

V piatok 6. februára 2004 uplynie od pádu tragickej lavíny z Krížnej rovných 80 rokov. Z iniciatívy nášho podniku sa v tento deň uskutoční v obci Staré Hory v spolupráci so Strediskom lavínovej prevencie v Jasnej seminár na tému „Hory a lavíny“. Pripomenieme si tu nielen tragickú udalosť onej noci, ale aj význam lesa pre ochranu životov a majetku pred „bielou smrťou“. Čestným hosťom seminára bude pán Benjamín Strmeň. Privítame tu aj zástupcov ochrany prírody, lesníckeho výskumu, školstva a horskej služby, pričom sa spoločne pokúsime poodhaliť súvislosti tohoto ničivého prírodného javu. Pretože lavíny padajú stále...

Účastníci konferencie navštívia aj pamätný kríž na mieste tragédie, ktorý v súčasnosti obnovujeme pomocou Závodu lesnej techniky. Predstavíme tu tiež projekt Symbolického cintorína obetiam Veľkej Fatry, ktorý vznikne na mieste pádu lavíny aj s našim príspevom. „Mŕtvym na pamiatku, živým na výstrahu“. A verejnosti na vedomie, že činnosť lesníkov je naozaj všestranná...

Text a foto: **Ján Mičovský**

(dokončenie zo strany 7)

troch rovnocenných oblastí:

- Trvalá udržateľnosť obhospodarovania lesov a rozvoj ich produkčných a verejnospesných funkcií (funkčne integrované lesné hospodárstvo)
- Posilnenie úlohy lesného hospodárstva v krajine a prírode, hospodárskom a sociálnom rozvoji regiónov a vidieka
- Konkurencieschopnosť a výkonnosť lesného hospodárstva – zvyšovanie jeho ekonomickej efektívnosti využitím prírodného potenciálu, racionálnych technológií a ľudských zdrojov

V súlade s obsahom štátnej lesnickej politiky sa vyšpecifikovali lesnícko politické záujmy podniku Lesy SR. Nadefinované sú ako:

- Záujmy hospodársko-podnikateľské
- Záujmy enviromentálne
- Záujmy spoločensko-sociálne

Pri vzniku a existencii firmy Lesy SR a.s. možno predpokladať široký záujem vplyvných skupín ovplyvňovať, usmerňovať ale aj ovládať mechanizmus fungovania a rozhodovacie procesy vo firme. Podľa stupňa vážnosti rizika, ktoré hrozí Lesom SR pri presadení svojho záujmu sú vplyvné skupiny zaradené do troch kategórií:

- kategória: riziko vplyvu Veľmi významné
- kategória: riziko vplyvu Významné
- kategória: riziko vplyvu Málo významné

Miera uplatnenia záujmov 13 identifikovaných vplyvných skupín je rôzna. Veľmi aktuálne a pretrvávajúce je riziko uplatnenia záujmov zo strany drevárskych vplyvných lobbystických skupín, miestnej samosprávy všetkých úrovní, finančných a kapitálových zoskupení, vplyvných skupín presadzujúcich ekologické a politické záujmy. Pre riešenie stretu záujmov ma LSR š.p. rôzny manévrovací priestor. Mimoriadne zúžený je vo väzbe na legislatívu, hlavne v oblasti ochrany prírody a životného prostredia. Voči iným vplyvom je manévrovací priestor voľnejší.

Prírodné zdroje

Cieľom projektu bolo spracovanie analýzy množstva a kvality lesných a ostatných prírodných zdrojov, ktoré sú v správe š.p. Lesy SR

Projektový tím pracoval v zložení:

Vedúci projektového tímu: **Ing. Ján**

Švančara

Členovia projektového tímu: **Ing. Alena Ábelová, Ing. Miloš Kovář, Ing. Ján Koreň, Ing. Ján Sitár, Ing. Anton Kalina, Ing. Milan Bohumel, Jozef Žiak, Ing. Edita Tomeková, Ing. Ján Hrušický**

Na projekte externe spolupracovali: **Ing. Varinský Juraj CSc.** vedúci LOS B. Štiavnica, **Ing. Žiaková Mária** Lesoprojekt Zvolen, **Ing. Bednárová Dagmar**, Semenárska kontrola Liptovský Hrádok

Charakteristiky kvality lesných a ostatných prírodných zdrojov sú zhrnuté nasledovne :

- Rozhodujúci podiel (80,4%) lesov v užívaní LSR, š.p. sa nachádza v rozmedzí druhého až piateho lesného vegetačného stupňa.
- 84% zásob dreva je sústredených v 5. – 12. vekovom stupni.
- Náročnosť výrobných podmienok sa

vyjadruje i sklonom terénu. Terény so sklonom do 40 % sa nachádzajú na 61 % porastovej plochy, so sklonom od 40 do 50 % na 18% porastovej plochy a so sklonom nad 50 % na 21 % porastovej plochy.

- Zastúpenie lesov hospodárskych v pomere k lesom ochranným a lesom osobitného určenia je 72,5% :12,5% :15,0%.
- Z hospodárskych spôsobov a ich foriem má podľa objemu ťažby najvyššie zastúpenie maloplošný clonný rub (39%) a maloplošný holorub (30%).
- Zastúpenie listnatých drevín je 64,41% a ihličnatých 35,22%.
- Plošné zastúpenie jednotlivých stupňov ochrany prírody a krajiny je nasledovné; 2. stupeň 30,06%, 3. stupeň 6,02%, 4. stupeň 0,22%, 5. stupeň 2,37%.
- V pásme D ohrozenia imisiami sa nachádza 6,4% lesnej plochy, v pásme

C 0,81% a v pásmach A, B 0%.

- Uznaných porastov pre zber semena kategórie A je 4347 ha, kategórie B 30 248 ha. Výberových stromov je 3 865 ks, semenných porastov 757,27 ha, semenných sadov 95, schválených génových základní 15 000 ha a prírodných rezervácií cca 40 000 ha.
- Do roku 2010 predpokladáme zvýšenie objemu ťažby o 4,9 % t.j. ťažbové možnosti dosiahnu 3 500 tis. m³.
- Bilancované úlohy v prečistkách a ťažbe plní š.p. LSR priebežne na viac ako 90 %. Cieľom racionalizácie obnovy lesa je do roku 2010 dosiahnuť podiel prirodzenej obnovy minimálne 30% a straty na zalesňovaní maximálne 25%.
- Celková dĺžka lesnej cestnej siete je 17 220,5 km.
- 10% lesnej plochy zaberajú flyšové územia.
- Celková výmera PHO vodných zdrojov je 97 059,69 ha.
- Celková výmera dobývacích priestorov nerastných surovín je 200,46 ha, vo vlastnej režii sa využíva 35,22 ha.

Lesná technika

V projekte lesná technika je analyzované technické zabezpečenie ťažbovo výrobného procesu. Vzhľadom na rozdielny obsah a charakter prvkov tohto procesu sa projekt delí na dva

podprojekty:

- I. *Lesná technika-mechanizačné prostriedky*
- II. *Servisno opravárenská činnosť.*

I. Lesná technika-mechanizačné prostriedky

Vedúci projektového tímu: **Ing. Jozef Kalimánek**

Členovia projektového tímu: **Ing. Matej Chovanec, Ing. Ladislav Rosa, Ing. Ivan Ďurín, Ing. Jozef Spevár, Ing. Anna Selecká, Ing. Ján Novák CSc.**

Súčasná stratégia podniku je zameraná na bezpečnosť a sebestačnosť v komplexnom zabezpečení výroby ťažbovej činnosti. Limitovaná je schválenou výškou nákladov. Využívanie prostriedkov lesnej techniky nie je riadené ako samostatná podnikateľská aktivita. Priemerný vek vo všetkých hodnotených skupinách lesnej techniky je výrazne za dobou ekonomickej životnosti. Prevádzkovaním

techniky po dobe životnosť podnik nevytvára dostatok vlastných kapitálových zdrojov, na druhej strane výrazne predražuje náklady výroby. Analýza hospodárskych výsledkov preukázala, že prevádzková nákladovosť vybraných prostriedkov lesnej techniky v réžii LSR je podstatne vyššia, ako prevádzková nákladovosť dodávateľov.

Predpokladané zásadné zmeny doteraz používaných ťažbových technológií v prospech progresívnych a ekologických technológií a kapitálová sila vytvárajú príležitosti pre expanziu podniku do tohto priestoru. Obstaranie nových a modernizácia doterajších technológií zabezpečí bezpečnosť výroby a referenčné podklady pri rokovaniach o dodávateľských cenách. Bude zdrojom podstatného zníženia nákladov ťažbovo výrobného procesu a priestorom pre rozšírenie podnikateľských aktivít mimo podnik.

II. Servisno opravárenská činnosť.

Vedúci projektového tímu: **Ing. Jozef Kalmánek**

Členovia projektového tímu: **Ing. Jozef Sudor, Ing. Miroslav Slota**

➤ Dielne OZ

V dielňach OZ sa opravuje cca 95 % vlastnej techniky, ale percento postupne klesá so zvyšovaním prenájmov prostriedkov, podielom prác cudzími prostriedkami a nákupom novej techniky.

Po zavedení novej metodiky riadenia má servisno-opravárenská činnosť uzavretý ekonomický cyklus so sledovaním hospodárskeho výsledku.

Ani jedna dielňa zo 66-tich areálov nemá diagnostické zariadenie na servis nových prostriedkov a na komplexnú prípravu vozidiel do STK, čiže môžu sa v nich vykonávať len bežné a stredné opravy na starších prostriedkoch. Viac ako tretina areálov nevyhovuje ekologickým predpisom.

U OZ sústavne pretrvávajú prebytok kapacít, ktorý vznikol z dôsledkov:

- zmien vlastníckych vzťahov a odovzdávania lesného majetku iným subjektom
- prenájomom častí mechanizačných prostriedkov
- dlhodobým nedostatočným riešením vzniknutej situácie optimalizáciou servisno-opravárenských kapacít na zostávajúcu hlavnú výrobnú činnosť závodov, formou predaja alebo prenájmu opravárenských kapacít

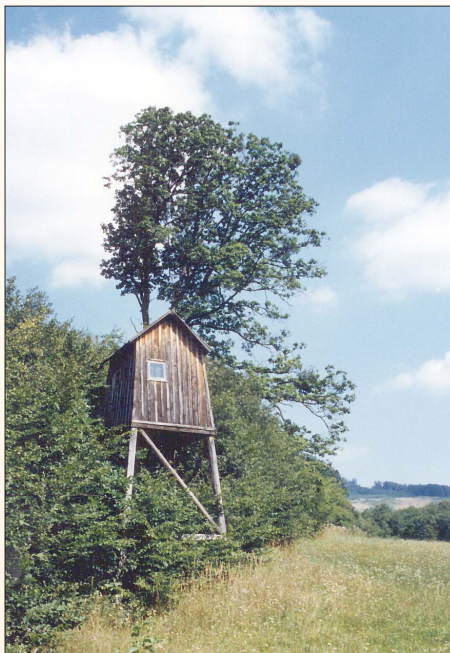
Uvedený stav zvyšuje nákladovosť celej servisno-opravárenskej činnosti (náklady na prevádzku a údržbu areálov,

dane z nehnuteľností a iné). Napriek týmto skutočnostiam sú ceny za opravy ešte porovnateľné s konkurenciou.

➤ OZLT B. Bystrica

Špecializovaný závod je pomerne dobre priestorovo, technicky a personálne vybavený na všetky druhy opráv lesnej techniky používanej v lesnickej výrobe na Slovensku.

Vzhľadom na súčasnú stratégiu podniku pri zabezpečovaní generálnych opráv je silne ekonomicky závislý na realizácii plánovaných objednávok zo strany OZ, ktoré v prípade horších hospodárskych výsledkov v priebehu roka

objednávky odvolávajú a dostávajú závod do ekonomických ťažkostí.

Vysoká závislosť na vykonávaní generálnych opráv nie je perspektívna, lebo generálne opravy v klasickej ponímaní sa v modernom hospodárstve nepraktizujú.

Semenárstvo a škôlkárstvo

Analýzu aktivít v semenárstve a škôlkárstve sparcoval projektový tím v zložení: Vedúci projektového tímu: **Ing. Rudolf Bruchánik PhD.**

Členovia projektového tímu: **Ing. Alena Ábelová, Ing. Jovanka Poláková, Ing. Ignác Mordel, Ing. Ján Rak, Zdenko Citterberg**

Obchodný proces semenárstvo a škôlkárstvo je strategicky zameraný na 100 % pokrytie vlastných potrieb reprodukčným materiálom, maximalizáciu predaja cudzím, to všetko pri dosahovaní ekonomickej rentability. Jeho predmetom je semeno a služby v semenárstve, sadbový

a šľachtený materiál lesných drevín, ozeleňovací materiál a výrobné prostriedky. Prevládajúcim produktom je sadbový materiál lesných drevín s 92,5 % podielom na predaji, semeno a služby v semenárstve majú spolu 5,2 % podiel a ozeleňovací materiál je len doplnkovým sortimentom v rozsahu 2,1 % z celkovej produkcie. Produkty sa v prevládajúcom objeme 72,4 % realizujú v rámci vlastnej spotreby, v objeme 17,7% predajom ostatným obhospodarovateľom lesa a 9,9 % predajom pre obchodníkov.

Konkurentmi v produkcii sadbového materiálu sú takmer výhradne domáci producenti. Väčšina z nich sa zaoberá výrobou pre vlastnú spotrebu, komerční pestovatelia produkujú 19,8 % z celkového objemu tohto produktu. Najsilnejšie postavenie na trhu má náš podnik s 60,9 % podielom na výrobe. Ostatní výrobcovia sú rozdrobení.

V semenárstve je takmer výhradným komerčným spracovateľom náš špecializovaný závod Semenoles. V ozeleňovacom materiáli prevláda na trhu tovar z dovozu, náš podiel je len 5 %. Štruktúra a sila konkurencie nie je dostatočne dynamická pre výraznejšie zaujatie trhu a pre stabilné pokrytie potrieb a požiadaviek nášho podniku.

V rámci podnikového výrobného programu je semenárstvo a škôlkárstvo jeho samostatnou súčasťou s uzavretým výrobným-ekonomickým cyklom. Na objeme výrobných činností sa podieľa 3 %. V roku 2002 sa dosiahol kladný hospodársky výsledok.

Príležitosťou pre ďalší rozvoj obchodného procesu je výraznejšie uplatnenie na domácom trhu, otvorenie trhov EÚ, účasť v medzinárodných zalesňovacích projektoch, v programe zalesňovania poľnohospodársky nevyužívaných plôch a lepšie využitie genetických zdrojov. Na druhej strane však ohrozením je konkurencia domácich výrobcov a importérov, legislatívne obmedzenia, tendencia znižovania dopytu a tiež závislosť od klimatických vplyvov. Budúcnosť obchodného procesu je v udržiavaní dominantného trhového postavenia a po skončení výroby, využití výrobných kapacít a po zefektívnení marketingu v dosahovaní ekonomickej stability a rentability.

Poľovníctvo

Problematikou hospodárskych aktivít v činnosti poľovníctva sa zaoberal projektový tím v zložení:

Vedúci projektového tímu: **Ing. Peter Kuric**

Členovia projektového tímu: **Ing. Marcel Lehocký, Ing. Jaroslav Ďurík, Ing. Ivan Podhorec, Ing. Alojz Psočka, Ing. František Král, Ing. Miroslav Pepich, Ing. Pavol Fabian, Marian Hrlička**

Poľovnícka činnosť v roku 2002 dosiahla zisk na úrovni 4 % z celkových výnosov v poľovníctve, ktoré sa podieľali 1,6 % na celkových výnosoch Lesov SR. Od roku 2000 sa každoročne v poľovníctve dosiahol kladný hospodársky výsledok. HV počítaný cez priame náklady zaznamenal nárast o 90 %. Tržby v sledovanom období vzrástli o 30 %.

Pri analýze obchodného procesu „Poľovníctvo“, ako ekonomicky samostatnej výrobnéj činnosti bolo definovaných päť hlavných produktov s podielom na výnosoch z poľovníctva v roku 2002: poplatkový lov (61 %), divina (18%), nájomné (5 %), služby (5 %), živá zver (2 %) a ostatné výnosy (9%).

Lesy SR obhospodarujú v réžii 148 poľovníčnych revírov (z toho 14 zvernic, 10 bažantníc) na ploche 582 595 ha (z toho 443 006 ha v správe Lesov SR).

Pri 13 % podiele na výmere poľovnej plochy v SR sa režijné revíry Lesov SR podieľali v roku 2002 61 % na celkových

tržbách za poplatkový lov na Slovensku. V roku 2002 sa zaznamenal zvýšený nárast počtu poplatkových poľovníkov o 37 % v porovnaní s rokom 2000 a tým aj zvýšenie tržieb za poplatkový lov o 36%.

Vlastná ročná produkcia diviny z raticovej zveri je 215 t. a 45-55 tis.

bažantov. Od cudzích sa v r. 2002 vykúpilo ďalších 55 t. diviny. V roku 2002 sa prehĺbili problémy s exportom diviny a v roku 2003 poklesli nákupné ceny o 30 až 40 %, v dôsledku čoho sa pozastavil export diviny.

Lesy SR v súčasnosti prenajímajú 51 % spravovaných pozemkov, za ktoré v roku 2002 získali nájomné v priemere len 9 Sk/ha v dôsledku regulácie cien za nájom výkonu práva poľovníctva.

V oblasti poľovníctva sa Lesy SR zameriavajú zatiaľ len na poskytovanie

služieb priamo súvisiacich s poplatkovým lovom. Bola zistená veľká rozdielnosť a rezervy v kvalite a rozsahu poskytovaných služieb a nevytvorenie rovnakých cenových pásiem za služby rovnakej kategórie.

Lesy SR majú vo svojich revíroch z celoslovenského hľadiska najkvalitnejšie populácie raticovej zveri a tým aj potenciál na predaj živej zveri, ktorý je značne závislý od dopytu na domacom a zahraničnom trhu.

Text: Ing. František Štulajter, CSc.

Foto: Archív

Bonitácia Norika muránskeho typu

Vo štvrtok **23. 10 2003** sa v Dobšinej, v stredisku chovu koní Odštepného závodu Lesov Slovenskej republiky Revúca uskutočnila **bonitácia koní Norik muránskeho typu**.

Norik muránskeho typu je špecifický druh tzv. chladnokrvného pracovného koňa, ktorý bol vyšľachtený na Muráni a využíva sa v lesnom hospodárstve. Napriek zvyšujúcemu sa podielu modernej techniky pri ťažbe dreva (harvestery, forwardery) sa v slovenskom lesnom hospodárstve podiel koní na sústreďovaní dreva pohybuje okolo 8%, pretože v exponovaných svahoch má aj moderná technika svoj limit dostupnosti.

Bonitácia, čiže hodnotenie, sa v stre-

disku chovu koní v Dobšinej koná vždy na jar a na jeseň, pričom na jeseň sa robia i tzv. výkonnostné skúšky kobýl pred zaradením do základného stáda. To má momentálne 6 žrebčov, 48 kobýl a niekoľko žriebät. Predsedom bonitačnej komisie bol **doc. Ing. Marko Halo, PhD.** z katedry špeciálnej zootechniky Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre.

Bonitačná komisia konštatovala výbornú úroveň chovu a veľmi vyrovnané kvality jednotlivých koní. „Výber na výstavu by bol veľmi jednoduchý, v podstate možno vybrať ktoréhokolvek jedinca“, konštatoval doc. Halo. Bonitáciu so záujmom sledoval i generálny riaditeľ štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky, **Ing. Karol Vinš** a ďalší členovia topmanažmentu. V etape transformácie štátneho podniku na akciovú spoločnosť je predmetom úvah, ktoré hospodárske aktivity si akciovka ponechá a ktoré vysunie do externého prostredia. Po skúsenostiach s privatizáciou žrebčov na Slovensku (všetky ich noví majitelia dovedli ku krachu) je

otázne, aký bude ďalší osud muránskych Norikov, ktorých chov je pre odštepný závod v Revúcej stratový. Pašovanie pracovných koní z Poľska tlačí ceny na trhu smerom nadol. A to je len jeden z faktov, ktorý robí vrásky na čele muránskym chovateľom, ktorí boli za svoju prácu neraz ocenení na Agrokomplexe v Nitre. Na stranu Lesov SR sa v tomto prípade stavajú aj ochranári prírody, argumentujúc tým, že spásanie Muránskej planiny je prirodzenou prekážkou zániku lúčnych spoločenstiev, ktoré sú domovom mnohých chránených druhov rastlín a živočíchov – spomeňme len Chrapkáča poľného, jeden z najohrozenejších vtáčich druhov v Európe.

Hodnota žrebčina nie je daná len mechanickým súčtom trhovej hodnoty koní a hospodárskych budov. Je to výsledok viac než 50 – ročnej práce chovateľov, je to uznanie vlastného plemena Norik muránskeho typu, je to akési „hrozienko v bábovke Lesov Slovenskej republiky“, ako povedal generálny riaditeľ vo svojom záverečnom preslove, „a toto hrozienko nesmie zaniknúť, to je a bude našim cieľom.“

Text: Mgr. Peter Gogola
Foto: Archív

(dokončení ze strany 5)

ředitelství státních lesů. Jedná se o budovu na Náměstí SNP č. 8.

Ing. Opletal nastoupil ve věku 56 let na místo ředitele státních lesů a statků v Banské Bystrici 23. července 1919. K úředníkům ředitelství tehdy pronesl řeč, ze které si dovoluji část citovat. „*Ve chvíli, kdy se scházíme ke společné práci, mám za vhodné, abychom si vytkli cíl, za kterým jest nám se ubíratí. Vůdčí hvězdou veškerého našeho myšlení a konání musí být společná dobrá vůle usilovně pracovat k prospěchu nám svěřených státních lesů a statků. Náš mladý stát od nás očekává věcnou práci. Chovejme se nestranně a spravedlivě k příslušníkům všech národností a vyznání víry, jak to vyžaduje humanita a demokracie. Chovejme se vlídně k slovenskému lidu jako domorodému živlu této země, šetřeme jeho svérázu a pěstujme všeliké ty jeho krásné vloh, snažme se, abychom jej pozvedli jak osvětově, tak i hmotně. Tím posloužíme též sobě samým, neboť si nakloníme lid, který jako pracovní živel jest důležitou složkou našeho hospodaření. Budme dbalí čistoty naší správy. Nenávidím korupci a nebudu ji trpět, ať se vyskytuje v jakékoliv formě.*

Jako odborníci budme spravedliví k našim předchůdcům, uznejme, že dřívější správa byla dobrá a že naši maďarští kolegové měli mnohá dobrá zařízení, která jsme ve starém Rakousku postrádali. Stav lesů je, pokud jsem informován, dobrý a dopustili bychom se nevděku vůči našim předchůdcům, kdybychom to neuznali.”

Pro informaci – jaké lesy vlastně Ing. Opletal přebíral? Lesy a statky bansko-bystrického ředitelství o rozloze 92 574 ha, z toho bylo 81 044 ha lesů, se rozkládaly v povodí Hronu severně od Zvolena. Byly rozčleněny na 16 lesohospodářských okresů. V nižších partiích převládal dub a buk, ve středních polohách byly smíšené lesy s hojným zastoupením jedle a ve vyšších polohách převládal smrk. Horské lesy trpěly častými živelnými pohromami.

Na ředitelství bylo zaměstnáno 25, na okresech 16 úředníků, v pomocné technické, ochranné a jiné službě 125 zřízenců. Asi do poloviny 19. století sloužily zdejší lesy především potřebám dolů a hutí, ve druhé polovině století bylo dlouhé dřevo prodáváno na pni dlouhodobými smlouvami, palivo se spalovalo na uhlí pro potřeby hutí. Dřevo se zpočátku dopravovalo po vodě, před

Opletalovým příchodem se postupně doprava převáděla na souš. Rozvíjela se zejména síť lesních železnic v okolí Čierného Balogu, Opletal uvádí v roce 1919 na 40 km. Za jeho působení na Bukovině jej navštěvovali lesní inženýři – stavitelé lesních železnic na Podkarpatské Rusi a zejména na Slovensku. Předával jim zkušenosti s jejich stavbou i veškeré technické normy a projekty. Když Ing. Opletal navštívil lesní železnice na Horehroní, měl pocit, že se ocitl na Bukovině. Připomněl mu ji nejen ráz krajiny a lesů, ale i typ železničních staveb. V době jeho krátkého působení v Bystrici bylo na Čierném Hronu postaveno více než 20 km nových tratí a zavedl též provozní řád dle bukovinského vzoru.

Po stránce pěstování lesa jej zaujala lesní správa Staré hory nedaleko Banské Bystrice, kde do každého místečka se vtíraly nálety zejména jedle, takže to lákalo k jejich uvolňování. V Harmanci se zasadil o uchování starých tisových porostů, v Starých Horách obdivoval nádherné, zvláště modřínové porosty, vzniklé ze sjíj provedených vynikajícím slovenským lesníkem Jozefem Decrettem Matejovie. V lesích stál i jeho památník, Ing. Opletal jej nechal opravit.

Jak vypadal pracovní den Ing. Opletala? Pokud nevyjížděl do lesních okresů, sedával již od 4 hodin ráno za psacím stolem a zpracovával svoji kancelářskou agendu. Když přicházeli úředníci do úřadu, musel být se svoji prací hotov. Bylo potřeba přijímat mnohé návštěvy, úředníci měli k němu přístup kdykoliv.

V Banské Bystrici patřil k několika úředníkům, kteří měli k dispozici služební auto – on měl k dispozici šestiválec Laurin

– Klement. Nejméně dva dny v týdnu zajížděl do lesních okresů. Vyjížděl za svítání a vracel se, když už v Bystrici hořela světla. Podle svého zvyku na Bukovině chodil celý den s personálem z doliny do doliny, od porostu k porostu, zhlédl školky, kultury, těžební plochy, skladiště dřeva, myslivny, hájenky a jiné budovy, zastavil se u každé pracovní skupiny v lese, vyslechl lesní personál, dělníky a osadníky. Dal se o všem informovat, na místě se prodebatovaly všechny záležitosti, které se naskytly v průběhu pochůzek, takže po jeho odjezdu měl lesní personál plné ruce práce, aby provedl všechno, co bylo domluveno a nařízeno. Již koncem roku 1919 nebylo v oblasti ředitelství koutu, který by neprošel, nebylo lesního zaměstnance, kterého by osobně neznal a nebylo v lese dělníka, který by neznal jej.

Ředitele Opletala trápily časté lesní požáry, které mnohdy vznikaly záměrně. Osadníci se snažili rozšiřovat pastviny. K několika požárům se za svých pracovních cest dostal a aktivně přispěl k jejich likvidaci. Co se týče pastvy v lesích, Ing. Opletalovi se dařilo je omezit. Starosti mu dělaly velké zásoby dlouhého dříví. O kvalitní dřevo byl velký zájem, neprodával je však z volné ruky, ale pouze cestou nabídkových řízení. Těžba a doprava dříví se děla ve vlastní režii.

Specialitou Slovenska i Podkarpatské Rusi byly erární osady, které vznikly v 15. století povoláváním lesních dělníků z ciziny, kteří pracovali v dolech, hutích a lesích. Byli to převážně deputátníci. Po převratu se dostali do svízelné situace, kterou Opletal vyřešil prosazením zákona o úpravě poměrů vzniklých z usídlení osadníků na základě poměru námezdního nebo poměrů podobných na nemovitém státním majetku na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Když byl na jaře 1921 dekretem ministerstva zemědělství jmenován oborovým přednostou a byl pověřen zřízením generálního ředitelství státních lesů a statků, těžko se loučil se svým působištem v Banské Bystrici, kde mu byl les tak blízký. Útěchou mu bylo, že i na svém novém působišti zůstal i nadále spojen se slovenskými lesy, které mu přirostly k srdci.

Jiří Junek

Literatura: Moje paměti, Opletal Josef, Brno, 1951, rukopis.

MÉDIÁ O NÁS

ZÁJEM O VYUŽÍVANIE DREVNEJ ŠTIEPKY

(05.11.2003; Hospodárske noviny;
s. 09; TASR)

Inovovaný systém vykurovania drevnou štiepkou už tretí rok využívajú Slovenské energetické strojárne (SES) Tlmače. Takýto spôsob vykurovania je finančne výhodnejší ako iné spôsoby. Spalovanie drevnej štiepkou v Tlmačoch priťahuje čoraz väčší záujem zástupcov nielen slovenských, ale aj zahraničných organizácií. Jej dodávateľom sú Lesy SR, odštepny závod Levice. Levický lesný závod ročne vyťaží zhruba 100-tisíc kubických metrov dreva. Lesníci začali využívať drevnú štiepku na energetické účely asi pred 15 rokmi. Podľa riaditeľa závodu Dušana Krajniaka bolo jej využívanie nevyhnutné pri riešení problému odpadu vznikajúceho pri pridruženej drevárskej výrobe.

Drevná štiepka sa využívala v priemyselných závodoch v Istebnom, neskôr ju začal vykupovať partner z maďarského mesta Tata. Na konci roka 2001 zrekonštruovali SES svoju

štiepku dve výrobné zariadenia. Menšiu časť získava ako výrobok pridruženej drevárskej výroby, väčšinu však vyrába priamo v porastoch pojazdným štiepkovacím samohybným strojom.

Ekologickým vykurovaním všetkých objektov spaľujú SES Tlmače ročne 20-tisíc ton štiepky.

ŠTÁTNE LESY SA ROZHODLI BOJOVAŤ S ČIERNYM OBCHODOM S DREVOM

(31.10.2003; Rozhlasová stanica
Twist; Žurnál; 12.00; 1,8 min.;
DUŠIČKA Martin)

Vedenie Štátnych lesov sa rozhodlo bojovať proti nelegálnemu obchodovaniu s drevom. Uvedomujú si, že sa ho nepodarí zlikvidovať úplne, ale chcú ho aspoň obmedziť na minimum. Bojovať však nebudú represiami, skúsia to s transparentnosťou.

Štátne lesy sa onedlho stanú akciovou spoločnosťou a v rámci transformácie začali celkom nový spôsob komunikácie nielen s predstaviteľmi drevospracujúceho pri-

myslu, ale aj ochranármi. Jedným z cieľov je obmedzenie korupcie a minimalizácia čierneho obchodu s drevom. Generálny riaditeľ podniku považuje za prvoradé vytvoriť systémové predpoklady a vstup medzinárodných hráčov na trh, ktorí naň prinesú kultúru. Spoločným úsilím lesníkov a drevospracujúceho priemyslu sa potom dá čierny obchod obmedziť.

Predstavitelia drevospracujúceho priemyslu, ktorí v minulosti ostro kritizovali nakladanie s drevom, zmenili názor a sú presvedčení, že čiernemu obchodu sa zúžil priestor. Prispievajú k tomu aj priame obchodné vzťahy medzi dodávateľom a spracovateľmi dreva, ktoré v minulosti nefungovali. Vďaka tomu sa stráca podstatná časť priestoru na korupciu.

Ochranári predpokladajú, že čierny obchod s drevom sa na Slovensku pohybuje od jedného do dvoch miliónov metrov kubických. Cesta, ktorú nastúpili Štátne lesy, smeruje podľa nich k eliminácii problému s čiernym obchodom, bude však dlhá.

Vedenie Štátnych lesov nechce proti čiernemu obchodovaniu bojovať jednorazovými krokmi, ale systémovo. Súčasťou obmedzovania korupcie je aj to, že po transformácii podniku v ňom bude síce menší počet, ale lepšie platených ľudí.

Súťaž o firemný slogan lesov

Vážení čitatelia! Obraciame sa na Vás s výzvou: zapojte sa do súťaže o firemný slogan Lesov Slovenskej republiky! Najzaujímavejšie návrhy zverejníme a postúpíme vedeniu podniku na výber. Súčasťou Vášho návrhu môže byť aj návrh maskota (figurky, zvieratka, a pod.), ktorej vložíte do úst svoj slogan.

Svoje návrhy zasielajte poštou na adresu:

LSR, š.p.

redakcia časopisu Lesník

Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica

alebo mailujte na adresu gogola@lesy.sk

Tri najlepšie návrhy odmeníme darčekom s logom LSR.

Národný program ochrany starších ľudí

Národný program ochrany starších ľudí predstavuje prezentáciu vládnej politiky vo vzťahu k starším občanom a je jednou z aktivít v rámci Slovenskej republiky v súvislosti s vyhlásením roka 1999 za Medzinárodný rok starších ľudí rezolúciou prijatou Valným zhromaždením OSN č.47/5. OSN vyzvala všetky členské štáty, aby vyvinuli primeranú stratégiu na národnej, regionálnej a miestnej úrovni v záujme uspokojenia zvyšujúcej sa potreby starostlivosti a podpory starších ľudí.

Cieľom Národného programu ochrany starších ľudí je v koncentrovanej podobe v rámci sociálnej politiky uplatňovanej vo vzťahu k starším občanom prezentovať požiadavku dosiahnutia ich sebestačnosti, sociálnej participácie a integrácie spolu s formulovaním realizačných prostriedkov na dosiahnutie tohto cieľa v pôsobnosti rezortov.

Niekoľko nasledujúcich riadkov prináša stručnú tohtoročnú bilanciu realizácie Národného programu ochrany starších ľudí v štátnom podniku Lesy Slovenskej republiky.

Lesy Slovenskej republiky, š.p. v rámci starostlivosti o zamestnancov zahŕňajú

do tejto kategórie aj bývalých zamestnancov štátnych lesov a ich rodinných príslušníkov podľa možnosti podniku. Časť aktivít sa realizuje v spolupráci s odborovou organizáciou.

Národný program ochrany starších ľudí je v podmienkach štátneho podniku LSR uplatňovaný predovšetkým v **sociálno-ekonomickej oblasti** a to nasledovne :

- V rámci zabezpečenia dostatku kvalitných potravín bola aj v roku 2003 poskytnutá dôchodcom možnosť stravovania za zvýhodnených finančných podmienok v stravovacích zariadeniach Lesov Slovenskej republiky, š. p. podľa ich záujmu a možností podniku, pričom boli uprednostnení osamelí starší občania.

- V rámci dobrovoľnej starostlivosti sú bývalí zamestnanci pozývaní na spoločenské podujatia, príležitostné stretnutia, jubileá podniku /závodu/, životné jubileá, výkon práva poľovníctva v rámci spoločných poľovačiek organizovaných podnikom /závodom/, rekreačné pobyty v rekreačných zariadeniach Lesov SR, š. p..

- Pri ústredí š. p. LSR Banská Bystrica aktívne pracuje Klub dôchodcov, a to formou informačných, odborných a spoločenských stretnutí a exkurzií na pracoviská, poľovnícke a rekreačné zariadenie LSR, š. p., ale tiež prehliadky kultúrnych pamiatok a kultúrnych podujatí.

- V roku 2003 v rámci „Dní sv. Huberta“ vo Svätom Antone, bolo 6 bývalých zamestnancov LSR ocenených medailou ministra pôdohospodárstva SR za poľovníctvo.

- Lesy Slovenskej republiky, š. p. majú v súčasnosti uzatvorenú zamestnávateľskú zmluvu s dvomi dôchodkovými poisťovňami, čím aj zamestnávateľ finančne prispieva svojim zamestnancom na zlepšenie sociálnych podmienok v dôchodkovom veku, ktoré sa už aj v súčasnosti začalo realizovať.

- V oblasti mediálnej politiky plánujeme v roku 2004 v podnikovom časopise, prípadne v celoštátnych odborných časopisoch zaviesť rubriky venované problematike života bývalých zamestnancov štátnych lesov.

Text: Ing. Martin Žilka

Jubilanti medzi nami

NOVEMBER 2003

Životné jubileá

50 rokov

Beňo Vladimír, nar. 20. 11. 1953, VLO na LS Nitrianske Pravno – OZ Prievidza ● **Ing. Markovič Vladimír**, nar. 21. 11. 1953, vedúci LS Rakytov – OZ Liptovský Hrádok ● **Ing. Šulek Jaroslav**, nar. 29. 11. 1953, VOR – finančník – OZ Beňuš ● **Ing. Mladiničová Monika**, nar. 12. 11. 1953, STV na LS Jalná – OZ Žarnovica ● **Krináč Ján**, nar. 11. 11. 1953, VLO na LS Kalinovo – OZ Kriváň ● **Kučerová Mária**, nar. 19. 11. 1953, STE na LS Poltár – OZ Kriváň ● **Murinčeková Zita**, nar. 10. 11. 1953, VOR – financovanie – OZ Rimavská Sobota ● **Kostra Štefan**, nar. 22. 11. 1953, VOR – OTR – OZ Rimavská Sobota
Ing. Durkota Ján, nar. 6. 11. 1953, VLO na LS Slanec – OZ Košice ● **Ing. Strmeň Martin**, nar. 11. 11. 1953, riaditeľ OZ – OZ Vranov nad Topľou ● **Chajková Mária**, nar. 21. 11. 1953, STE, MTZ na LS Medzilaborce – Vranov n/T ● **Ing. Mydlo Milan**, nar. 3. 11. 1953, VORŠ – ceny – GR Banská Bystrica

60 rokov

Ing. Ľorko Stanislav, nar. 9. 11. 1943, VOR – ťažbár – OZ Námestovo ● **Ing. Vaverčák Teodor**, nar. 7. 11. 1943, riaditeľ OZ – OZ Prešov ● **Leško Anton**, nar. 23. 11. 1943, majster manipulácie a expedície na DHS Prešov – OZ Prešov

Odchod na starobný dôchodok

Janík Anton, nar. 27. 8. 1943, STE, MTZ na LS Dolná Súča – OZ Trenčín

Ing. Helena Turská

Všetko je na webe ...

Odštepny závod		Využitie podnikového webu	
Číslo	Názov	v počte stránok	v %
1	Šaštín	0	0,0
2	Smolenice	0	0,0
3	Palárikovo	3	3,3
4	Levice	1	1,1
5	Topoľčianky	4	4,4
6	Prievidza	5	5,6
7	Trenčín	6	6,7
8	Považská Bystrica	10	11,1
9	Žilina	5	5,6
10	Čadca	3	3,3
11	Námestovo	11	12,2
12	Liptovský Hrádok	1	1,1
13	Beňuš	5	5,6
14	Čierny Balog	0	0,0
15	Slovenská Lupča	0	0,0
16	Žarnovica	9	10,0
17	Krupina	1	1,1
18	Kriváň	2	2,2
19	Rimavská Sobota	4	4,4
20	Revúca	2	2,2
21	Rožňava	3	3,3
22	Košice	1	1,1
23	Prešov	1	1,1
24	Bardejov	3	3,3
25	Vranov	1	1,1
26	Sobrance	7	7,8
31	Lesnej Techniky	1	1,1
32	Semenoles	1	1,1
	Spolu	90	100

zodpovednosti už tak ľahko obísť nemožno. Chuť nám síce nechýba, no to je dosť málo. Amaterizmus sa v tejto oblasti už akosi nenosí. Stránka sa síce mení, no príliš pomaly. Budeme teda „čierneho Petra“ hľadať radšej v rukách odštepnych závodov, či jednotlivých odborov na GR, ktoré vytvorený priestor nevyužívajú dostatočne? Takéto tvrdenie by bolo nielen nevkusné, ale vo viacerých prípadoch aj nepravdivé. Veď, stránky niektorých závodov môžu byť ostatným vzorom. Najmä tým, ktoré túto oblasť ešte nezobrali celkom vážne. Napokon, pozrite si priloženú štatistiku...

Nie, nechcem sa diplomaticky vyhnúť pomenovaniu vinníka súčasného stavu. Ale možno to nie je v tejto chvíli to najdôležitejšie. Skúsme si radšej všetci, čo máme na stole služobný internet v pokoji „preklikáť“ menu našej stránky. Určite sa „preklikáme“ aj k poznaniu, že stránka by mala naše profesionálne záujmy reprezentovať lepšie. Na podniku i na každom závode boli vyškolení ľudia s prístupovými právami do jednotlivých kapitol stránky. Tí však môžu na ňu dať len to, čo niekto napíše, či nafotí. A to už je naozaj parketa pre všetkých, ktorí sa stotožnili s poznáním, že do našej podnikovej kultúry patrí aj prezentácia na internete.

Redakčná rada www.lesy.sk na svojom zasadnutí 4. novembra 2003 rozhodla, že priestor, ktorý bol na našej stránke vytvorený je potrebné využiť oveľa lepšie, ako doteraz. Pretože všetko podstatné, čo sa u nás deje, by malo byť aj na webe. Tam je predsa v duchu sloganu nemenovanej spoločnosti všetko... Naozaj je?

Trh má svoje prirodzené zákony, ktoré sa opláca rešpektovať. Boj ekonomických škôl, Keynesom počnúc a Friedmanom, či Samuelsonom končiac, môže na tomto poznaní len pramálo zmeniť. Jeden z týchto zákonov hovorí – daj o sebe vedieť. Nech je už tvoja produkcia akokoľvek dobrá, tvoje obchodné meno akokoľvek čisté a tvoji zamestnanci sľaby vzor morálky a umu, nestačí to. Treba k tomu ešte niečo – presvedčiť o tom aj ostatných! Verejnosť, potenciálnych klientov i obchodných partnerov. A k naplneniu tejto úlohy je takmer každý prostriedok dobrý. Dnes nepochybne aj internet. Ozaj, kedy ste sa naposledy pozreli na stránku www.lesy.sk?

Pred časom sme sa v redakčnej rade našej web – stránky zhodli, že používaný softvér našim zámerom už nevyhovuje. Bola to pravda, a tak sme kúpili portálový program, ktorého možnosti sú naozaj veľmi sympatické. Pre technické problémy sme potom žiadali nový server. Dnes už máme aj ten. Napriek týmto vylepšeniam je dôvodov na radosť pri otvorení našej stránky pomenej. Pokrok, ktorý sme tu za posledný rok zaznamenali je neprímeraný nielen novému hard a softvéru, ale predovšetkým významu nášho podniku.

Technické srdce našej webovej stránky bije na stredisku Geografických informačných systémov (GIS) v Považskej Bystrici. Hľadať chybu neuspokojivého stavu práve tu by nebolo celkom fér. Tunajší nadšený minikolektív našich webmajstrov si osvojuje komplikované programátorské novinky za pochodu, avšak s profesionálnou zdatnosťou, ktorú je treba úprimne oceniť. Redakčnú radu pri hľadaní

Ján Mičovský